

- 2) Czy dla odpowiedzi na pytanie pierwsze ma znaczenie, jakie skutki ma lub może mieć brak udzielenia tych informacji według prawa niderlandzkiego?

(¹) Dyrektywa Rady 92/96/EWG z dnia 10 listopada 1992 r. w sprawie koordynacji przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych odnoszących się do bezpośrednich ubezpieczeń na życie, zmieniająca dyrektywy 79/267/EWG i 90/619/EWG (trzecia dyrektywa dotycząca ubezpieczeń na życie) (Dz.U. L 360, s. 1).

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Krajský soud v Ostravě (Republika Czeska) w dniu 30 stycznia 2013 r. — Strojírny Prostějov, a.s. przeciwko Odvolací finanční ředitelství

(Sprawa C-53/13)

(2013/C 141/18)

Język postępowania: czeski

Sąd odsyłający

Krajský soud v Ostravě

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Strojírny Prostějov, a.s.

Druga strona postępowania: Odvolací finanční ředitelství

Pytanie prejudycjalne

Czy art. 56 i 57 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej stoją na przeszkodzie stosowaniu przepisu krajowego, który, w sytuacji gdy przedsiębiorstwo udostępniające pracowników innemu przedsiębiorstwu (podmiot udostępniający) ma siedzibę na terytorium innego państwa członkowskiego, nakłada na przedsiębiorstwo użytkujące pracowników obowiązek potrącenia podatku dochodowego z wynagrodzenia tychże pracowników i zapłacenia go do budżetu państwa, zważywszy że w sytuacji gdy podmiot udostępniający ma siedzibę na terytorium Republiki Czeskiej obowiązek ten spoczywa na podmiocie udostępniającym?

Skarga wniesiona w dniu 4 lutego 2013 r. — Komisja Europejska przeciwko Zjednoczonemu Królestwu Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej

(Sprawa C-60/13)

(2013/C 141/19)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Komisja Europejska (przedstawiciele: A. Caeiros, L. Flynn, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Zjednoczone Królestwo Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej

Żądania strony skarżącej

— stwierdzenie, że odmawiając udostępnienia kwoty 20 061 462,11 GBP dotyczącej ceł przywózowych świeżego czosnku, który podlegał błędnej wiążącej informacji taryfowej, Zjednoczone Królestwo Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej uchybiło zobowiązaniom, które na nim ciążyą na mocy art. 4 ust. 3 Traktatu o Unii Europejskiej, art. 8 decyzji 2000/597/WE (¹) oraz art. 2, 6, 9, 10 i 11 rozporządzenia (WE) nr 1150/2000 (²);

— obciążenie Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Komisja podnosi w skardze, że organy administracji Zjednoczonego Królestwa spowodowały stratę w tradycyjnych środkach własnych, wydając z brakiem należytej staranności dokumentację wiążącej informacji taryfowej, co umożliwiło przywóz świeżego czosnku z Chin poza kontyngentem. Komisja uważa, że w razie wystąpienia po stronie administracji błędu, przez co niezgodnie z prawem środki własne nie zostały ustanowione, Unia Europejska powinna otrzymać równowartość kwoty utraconych środków własnych. Tym samym organy Zjednoczonego Królestwa powinny udostępnić Komisji całkowitą kwotę rzeczonych należności celnych, szacowaną na 20 061 462,11 GBP, wraz z odsetkami za zwłokę na podstawie art. 11 rozporządzenia nr 1150/2000.

(¹) Decyzja Rady 2000/597/WE, Euratom z dnia 29 września 2000 r. w sprawie systemu środków własnych Wspólnot Europejskich (Dz.U. L 253, s. 42)

(²) Rozporządzenie Rady (WE, Euratom) nr 1150/2000 z dnia 22 maja 2000 r. wykonujące decyzję 94/728/WE, Euratom w sprawie systemu środków własnych Wspólnot (Dz.U. L 130, s. 1)

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunale di Napoli (Włochy) w dniu 7 lutego 2013 r. — Alba Forni przeciwko Ministero dell'Istruzione, dell'Università e della Ricerca

(Sprawa C-61/13)

(2013/C 141/20)

Język postępowania: włoski

Sąd odsyłający

Tribunale di Napoli

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Alba Forni

Druga strona postępowania: Ministero dell'Istruzione, dell'Università e della Ricerca

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy przepisy prawa dotyczące sektora szkolnictwa [zezwalające na zawieranie kolejnych umów na czas określony, bez przerywania ciągłości, z tym samym nauczycielem nieokreśloną ilość razy, również w celu zaspokojenia stałego zapotrzebowania na personel], stanowią środki o skutku równoważnym w rozumieniu klauzuli 5 dyrektywy 1999/70/WE ⁽¹⁾?
- 2) Kiedy należy uznać, że stosunek pracy jest zawarty z „państwem”, w rozumieniu klauzuli 5 dyrektywy 1999/70/WE, w szczególności w świetle znaczenia wyrażenia „szczególne gałęzie lub grupy pracowników” i w konsekwencji, iż może uzasadniać skutki inne niż w przypadku stosunku pracy z podmiotem prywatnym?
- 3) Czy uwzględniając wyjaśnienia, o których mowa w art. 3 ust. 1 lit. c) dyrektywy 2000/78/WE ⁽²⁾ i art. 14 ust. 1 lit. c) dyrektywy 2006/54/WE ⁽³⁾, pojęcie warunków pracy, o którym mowa w klauzuli 4 dyrektywy 1999/70/WE, obejmuje również skutki niezgodnego z prawem rozwiązania stosunku pracy; w wypadku udzielenia odpowiedzi twierdzącej na powyższe pytanie — czy różnica między skutkami normalnie przewidzianymi w prawie krajowym dla niezgodnego z prawem rozwiązania stosunku pracy na czas nieokreślony i na czas określony jest uzasadniona w świetle klauzuli 4?
- 4) Czy w świetle zasady lojalnej współpracy, zabronione jest, by państwo przedstawiało w postępowaniu dotyczącym wniosku o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym przed Trybunałem Sprawiedliwości Unii Europejskiej krajowe przepisy prawa w sposób celowo niezgodny z prawdą i czy sąd jest zobowiązany — wobec braku innej wykładni prawa krajowego w podobny sposób spełniającej wymogi wynikające z członkostwa w Unii Europejskiej — dokonywać wykładni prawa krajowego w możliwym zakresie zgodnie z wykładnią zaproponowaną przez to państwo?
- 5) Czy warunki, mające zastosowanie do umowy lub do stosunku pracy, o których mowa w dyrektywie 91/533/EWG ⁽⁴⁾, a w szczególności w art. 2 ust. 1 i 2 lit. e), obejmują wskazanie sytuacji, w których umowa o pracę na czas określony może zostać przekształcona w umowę na czas nieokreślony?
- 6) W wypadku udzielenia odpowiedzi twierdzącej na poprzednie pytanie — czy zmiana z mocą wsteczną ram prawnych w sposób niegwarantujący pracownikowi możliwości dochodzenia swoich praw określonych w dyrektywie lub przestrzegania warunków pracy określonych w dokumencie będącym podstawą zatrudnienia, jest sprzeczna z art. 8 ust. 1 dyrektywy 91/533/EWG i z celami, o których mowa w dyrektywie 91/533/EWG, a w szczególności w motywie drugim?
- 7) Czy wykładni ogólnych zasad obowiązującego prawa Unii takich jak zasady pewności prawa, ochrony uzasadnionych oczekiwań, „równości broni” stron postępowania, skutecznej ochrony sądowej, dostępu do niezawisłego sądu i bardziej ogólnie rzetelnego procesu, zagwarantowanych w art. 6 ust. 2 Traktatu o Unii Europejskiej (ze zmianami wynikającymi z art. 1 ust. 8 traktatu z Lizbony i do którego odsyła art. 46 Traktatu o Unii Europejskiej) — w związku z art. 6 europejskiej Konwencji o ochronie praw człowieka i podstawowych

wolności, podpisanej w Rzymie w dniu 4 listopada 1950 r. oraz z art. 46, 47 i 52 ust. 3 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej, przyjętej w Nicei dnia 7 grudnia 2000 r., włączonej do traktatu z Lizbony — należy dokonywać w ten sposób, iż w zakresie stosowania dyrektywy 1999/70/WE stoją one na przeszkodzie ustanowieniu przez państwo włoskie po upływie istotnego okresu czasu (3 lata i sześć miesięcy) przepisu takiego jak art. 9 dekretu ustawy nr 70 z dnia 13 maja 2011 r. zmienionego ustawą nr 106 z dnia 12 lipca 2011 r., który dodał ust. 4-bis w art. 10 dekretu ustawy nr 368/01 mogący zmienić konsekwencje toczących się postępowań działając bezpośrednio na szkodę pracownika z korzyścią dla państwa, jako pracodawcy i eliminując przewidzianą w krajowym porządku prawnym możliwość objęcia sankcją zawierania z nadużyciem kolejnych umów na czas określony?

- (¹) Dyrektywa Rady 1999/70/WE z dnia 28 czerwca 1999 r. dotycząca Porozumienia ramowego w sprawie pracy na czas określony, zawartego przez Europejską Unię Konfederacji Przemysłowych i Pracodawców (UNICE), Europejskie Centrum Przedsiębiorstw Publicznych (CEEP) oraz Europejską Konfederację Związków Zawodowych (ETUC), Dz.U. L 175, s. 43
- (²) Dyrektywa Rady 2000/78/WE z dnia 27 listopada 2000 r. ustanawiająca ogólne warunki ramowe równego traktowania w zakresie zatrudnienia i pracy, Dz.U. L 303, s. 16
- (³) Dyrektywa 2006/54/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 5 lipca 2006 r. w sprawie wprowadzenia w życie zasady równości szans oraz równego traktowania kobiet i mężczyzn w dziedzinie zatrudnienia i pracy (wersja preredagowana), Dz.U. L 204, s. 23.
- (⁴) Dyrektywa Rady z dnia 14 października 1991 r. w sprawie obowiązku pracodawcy dotyczącego informowania pracowników o warunkach stosowanych do umowy lub stosunku pracy, Dz.U. L 288, s. 32.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunale di Napoli (Włochy) w dniu 7 lutego 2013 r. — Immacolata Racca przeciwko Ministero dell'Istruzione, dell'Università e della Ricerca

(Sprawa C-62/13)

(2013/C 141/21)

Język postępowania: włoski

Sąd odsyłający

Tribunale di Napoli

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Immacolata Racca

Druga strona postępowania: Ministero dell'Istruzione, dell'Università e della Ricerca

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy przepisy prawa dotyczące sektora szkolnictwa [zezwalające na zawieranie kolejnych umów na czas określony, bez przerywania ciągłości, z tym samym nauczycielem nieokreśloną ilość razy, również w celu zaspokojenia stałego zapotrzebowania na personel], stanowią środki o skutku równoważnym w rozumieniu klauzuli 5 dyrektywy 1999/70/WE ⁽¹⁾?